

TEK YALNIZ BEN DEĞİLİM

Tek Yalnız Ben Değilim Jean-Louis Fournier'nin en melankolik, en hüznü ve belki de en vurucu anlatılarından biri.

“Yalnız olmaktan bıktım artık, bıktım her geçen gün daha yalnız, daha yaşlı, daha çirkin olmaktan. Bunların başıma geleceğini bilseydim hiç yaşlanmazdım.

Yazın en sıcak günleri, boğuluyorum sıcaktan, hükümetin yaptığı sert uyarılara rağmen yakınlarım –artık yakınım değil de uzaktan tanıdıklarım oldular– arayıp yeterli miktarda su içip içmediğimi sormuyorlar.

Herkes beni terk etti, on yıl önce karım Sylvie, kısa bir süre önce de küçük kedim Salomé, bir başka deyişle hayatımı sürdürmeme yardımcı olan herkes beni terk etti.

Evim artık benim için fazla büyük ve karşı komşularımın panjurları da sürekli kapalı.”

Fournier, kara mizahı kaleminden eksik etmeden, mağazada unutulup annesini bekleyen bir çocuğun huzursuz masumiyetiyle anlatıyor yalnızlığını.

Tek Yalnız Ben Değilim

Yazar: Jean-Louis Fournier

Çeviren: Ayşe Ece

Editör: Korkut Erdur

Sayfa: 152

YKY Edebiyat / Dünya Edebiyatı - Anlatı